

sige bevise udtømmende, paa hvor løst et Grundlag den Slags Kritik kan fremkomme. Det er jo altid saadan ved enhver Embedsbesættelse, at hvem der end bliver udnævnt, er der altid nogle, der finde, at en anden burde have haft Embedet. Jeg tog mig for at vise, hvor mange sure Sild den Slags Kritik kan være værd og er det i dette Tilfælde.

Om Besættelsen af Nakskov Overlærerembede paaviste jeg, at naar det ærede Medlem nævnte, at Udnævnelsen stred mod Kommunens Tary og var „slem“, saa var der netop her udnævnt en Mand, som var anbefalet, glimrende anbefalet af alle dem, der kendte hans Lærervirksomhed — til dem hører det ærede Medlem jo ikke — og var indstillet af alle Autoriteter hele Rækken igennem. Kun Udfaldet af en Lodtrækning havde bevirket, at han ikke ogsaa af Nakskov Byraad havde faaet Attest for at være „særlig egnet.“ Og hvad havde det ærede Medlem saa at sige? Mange Ord, ganske vist, men hvad sagde disse Ord? Det ærede Medlems Hovedpunkt var dette, at Provst Elmquist's og Borgmesterens Anbefalinger — de to af mig fremdragne Anbefalinger — være givne, da Læreren søgte et Overlærerembede i Esbjerg, og paa dette vilde det ærede Medlem saa reducere disse Anbefalinger til at være saa godt som intet værd. Nu skulde man ikke tro, at det ærede Medlem vilde staa op her i Tinget og sige: Man kan jo slet ikke vide noget om, hvorvidt de udmærkede Anbefalinger, som Byens Provst og Borgmester have givet denne Mand, virkelig ogsaa udtrykke, hvad de selv mene om ham, for det var jo henvendt til Esbjerg, til Skoleautoriteterne derovre. Jeg siger, man burde ikke tro det, men naar man gennemlæser det ærede Medlems Udtalelser i Tidenden, Sp. 827, vil det være overmaade vanskeligt at forstaa disse paa anden Maade, og det vilde blive overmaade vanskeligt for det ærede Medlem at overtøde nogen om, at der kan være nogen anden Forstaaelse, nogen anden Tendens i de mange Ord, det ærede Medlem anvendte om dette Punkt, end dette: Ja, det er nogle Anbefalinger, som de gave ham til Brug i Esbjerg; derovre kunde de sagtens fortælle, at han var en udmærket dygtig Lærer, særlig egnet til et Overlærerembede, men hvormeget have de ment dermed?

Lad mig i øvrigt her i Parentes bemærke, at naar de to Mænd give disse Anbefalinger, deres Erklæringer om, at denne Lærer er fortrinlig egnet til at være Over-

lærer, ere disse Anbefalinger jo slet ikke rettede til Esbjerg Skoleautoriteter, nej, de ere rettede til Ministeren, til hvem Ansøgningen jo er stilet og henvendt. Det var altsaa overfor Ministeren, at Provsten og Borgmesteren udtalte sig om Lærer Petersen og hans udmærkede Kvalifikationer til at være Overlærer.

Det ærede Medlem fandt imidlertid, at det var et storartet Argument, et overmaade vægtigt —, og det var i Virkeligheden det eneste, han havde —, at disse to Anbefalinger vare givne, da Petersen søgte Overlærerembede langt borte, ovre i Esbjerg. Og det ærede Medlem tilkendte sig allerede Sejrens Pris ved denne saakaldte Opdagelse. Jeg havde undervurderet ham som Modstander, sagde det ærede Medlem. Det ærede Medlem kom højt op paa dette, men han faar beherske sin Glæde og komme ned paa Jorden igen. For nu skal jeg fortælle det ærede Medlem noget. Lærer Petersens Ansøgning om Nakskov Overlærerembede har selvfølgelig passeret den tjenstlige Vej og er altsaa indsendt til Provsten. Og den 29. Maj i Aar har Provst Elmquist paategnet Ansøgningen: „Saavel paa Skolekommissionens som paa Skoledirektionens Vegne kan jeg ganske tiltræde ovenstaaende Udtalelse af Skoleinspektøren, medens jeg i øvrigt henviser til min tidligere hermed følgende Anbefaling, afgiven under 13. November 1902.“ Dermed falder jo det ærede Medlems hele Historie ganske sammen! Det ærede Medlem vilde lægge Vægt paa, at denne Anbefaling „ikke tager Sigte paa Nakskov“, som det ærede Medlem sagde. Men for at kunne faa noget som helst Argument ud af dette overspringer det ærede Medlem ganske, at Provsten udtrykkelig gentager denne Anbefaling paa Ansøgningen om Nakskov Overlærerembede. Hans foresatte, Skolekommissionens Formand, Provsten, der kender Læreren fra hans Virksomhed, siger altsaa ogsaa, da det gælder Nakskov, siger paa Skolekommissionens Vegne, at vedkommende Lærer „vil egne sig fortrinlig til et Overlærerembede“ og „vil gøre særdeles god Fyldest.“ Saa faar det ærede Medlem slippe den Historie, at denne Anbefaling kunde man ikke lægge Vægt paa, da den ikke tog Sigte paa Nakskov, men var henvendt til Esbjerg og var et Par Aar gammel.

Dermed gik det ærede Medlem over til at fortælle, hvorledes Nakskov Byraad foretog Afstemningen og Lodtrækningen. Det ærede Medlem gav dette Afsnit af sin